

ξάνονταν χρόνο με το χρόνο για να φθάσουν μέχρι το 1974 έτος της εισβολής των Τούρκων στην Κύπρο στις \$1000-1200 και από το έτος τούτο μέχρι σήμερα να υψωθούν στο εικοσαπλάσιο δηλαδή \$20.000-\$24.000.

Η ξυλογλυπτική ήταν πολύ δύσκολη τέχνη γιατί στα χρόνια προ της εισβολής (1974) γινόταν με δυο μόνο εργαλεία τη σκαρπέλα και τις δρούλιες και σχεδόν διαρκώς ιστάμενοι λίγη ώρα καθήμενοι γιατί με την αλλαγή της εργασίας έπρεπε και πάλι να είναι ιστάμενοι.

Σήμερα με τη ραγδαία τεχνική πρόοδο και εξέλιξη επινοήθηκαν διάφορα μηχανήματα τα οποία χειρίζε-

ται ο τεχνίτης με μεγάλη άνεση και καθιστούν την επεξεργασία του ξύλου πολύ αποδοτική. Παρ' όλη όμως την ευκολία και την απόδοση οι τιμές που είναι τόσο υψωμένες συνεχίζουν τον ίδιο ρυθμό να αυξάνονται συνεχώς χρόνο με χρόνο και απορεί κάθηννας που θα φθάσουν.

Τέλος αξίζει ν' αναφέρουμε πως ο Κώστας Χρ. Ταλιαδώρος έχει τιμηθεί με ειδική πλακέττα από τον «Όμιλο Γυναικών Περιοχής Κυθρέας» σε ειδική τελετή το Μάιο του 1998 σαν καλλιτέχνης που πλούτισε τη θρησκευτική μας κληρονομιά με αξιόλογα έργα ξυλογλυπτικής τέχνης ανάμεσα σ' άλλους πνευματικούς ανθρώπους από την Κυθρέα.

Ο ΠΡΟΣΦΥΓΑΣ

Να 'μουν ένας παληότοιχος, πλιθθαροκαμωμένος
 ασιύλωτος, αγύψωτος τζιαι μισοκρεμισμένος,
 Νάμουν δεντρόν, τζι' οι ρίζες μου στο χώμα να μπηχτούσιν,
 μέσα στη γη να χώνουμαι,
 να μεν ιξεριζώνουμαι,
 όσον τζι' αν με τραβούσιν.
 Μέσ' σ' έναν χαλαμάντουρον τις νύχτες να κουρώννω,
 να τουρτουρώ σαν το πουλλίν, να τρέμω, να μακρώννω.
 μα στην καρκιάν μου λαμπρατζιάν ν' αφταίννει να πυρώννω,
 Να τρώω χόρτα που την γην, καρπούς που τα δεντρά σου,
 για μέν εν νάν' παράδεισος η τόση ομορκιά σου.
 Να μεν ακούω πλάσματα να με κακολοούσιν,
 ξεριζωμένο, πρόσφυγα, να μεν με ξαναπούσιν.

Σωτήρη Χούτρη